

Sant Jordi al CEP de la Vall de Picamoixons

Materials de treball i reflexió relacionats amb *“La comunicació als centres educatius”*

Joan Teixidó Saballs
GROC

Al CEIP de la Vall de Picamoixons, el claustre de professors ha pres la decisió de celebrar la festa de Sant Jordi amb una excursió a un petit turó de les rodalies, al redors del qual hi ha un prat on es durà a terme la presentació d'activitats (escenificacions, cançons, recitació de poesies, lectura de fragments literaris...) realitzades pels diversos cursos, com a culminació del treball que prèviament s'haurà fet a classe.

La Marta i la Maria són les mestres de cicle mig; la Marta ja fa dies que ha començat a assajar la representació d'un conte amb els alumnes i està una mica estranyada perquè no ha vist que la Maria prepari res, ni tampoc li ha comentat què pensaven fer.

En expressar-li el seu desconcert, la Maria li respon:

--No et preocupis massa per preparar res. Sí que es veritat que vam quedar que ho faríem però cada any passa el mateix: a darrera hora, els de l'Ajuntament contracten una obra de teatre per a la mainada i, aleshores, havent dinant, anem tots als locals municipals i se suspèn la representació dels alumnes. Tu això no ho saps perquè ets nova, però ja fa dos anys que va així... A mi també em va sorprendre el primer any...

--Quina ràbia --exclamà la Marta-- ; ara que hi hem començat a treballar amb tota la il·lusió del món. Això no està bé. Quan vingui la Rosa (la Cap d'Estudis), li ho comentaré

--Sí, sí... ja està bé que li diguis ; jo vaig fer el mateix... Tanmateix, l'any que ve, quan es parli d'aquesta qüestió, ben segur que la interpretaràs de manera diferent. L'experiència és un grau ...

El valor que atorguem a una informació depèn de múltiples factors contextuais : experiències prèvies, credibilitat de la font.... La Marta i la Maria fan una interpretació diferent de la decisió que s'ha pres al Claustre perquè la Maria posseeix una informació addicional que no té la Marta. Això fa que interpretin l'acord d'una manera diferent.

Ultra el valor testimonial de l'exemple pel que fa a la diversa interpretació que dues persones fan d'un únic missatge, el cas posa de manifest una situació prou comuna als centres educatius : la presa de decisions en els òrgans col·legiats sense que hi hagi una assumpció de les responsabilitats que se'n deriven per part de les persones que han de dur-les a

terme. A vegades arriba a ser com una mena de teatre en el qual els protagonistes participen, intervenen, fan aportacions... prèviament a prendre una decisió referida a una qüestió que, de bell antuvi, tothom intueix que no es complirà: les normes de presentació de treballs, el costum de posar les cadires sobre les taules a la darrera hora, la puntualitat a l'hora d'entrar i sortir, el fet de fer fileres per entrar...

Has participat en alguna presa de decisió col·lectiva a la fi de la qual t'ha quedat la impressió que les persones encarregades de dur a terme allò acordat no han fet una interpretació unívoca de l'acord? Et proposo de recordar-la. Heus ací algunes indicacions per realitzar l'activitat:

a) Descriu la situació amb detall, tot explicant el context de presa de decisió en el qual té lloc, els procedents, els motius que justifiquen la presa de decisió, els posicionaments i les interpretacions dels participants, l'acord final al qual s'arribà, la manera com s'hi va arribar, etc.

b) Quins indicis et van portar a pensar que la decisió adoptada no es duria a la pràctica en els mateixos termes que es va acordar?

c) Penses que aquesta impressió era compartida per altres persones? Per què?

d) A què ho atribueixes que s'arribi a situacions com aquesta?

e) De quin manera penses que es podria solucionar? O bé podria minimitzar-se?

f) Quines implicacions es derivarien de l'adopció de les mesures que proposes? Creus que són viables?